

Fiep Westendorp

Het grote
Pim en Pom
voorleesboek

Fiep

Fiep is een imprint van Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij, Amsterdam.

www.pimenpom.nl
www.fiepwestendorp.nl
www.queridokinderboeken.nl

De verhalen in dit boek zijn bewerkingen van de animatieserie *De avonturen van Pim & Pom*, gebaseerd op de karakters van Mies Bouhuys en de tekeningen van Fiep Westendorp.

Copyright tekst © 2017 Fiona van Heemstra en Tingue Dongelmans
Copyright illustraties © 2017 Fiep Amsterdam bv; Fiep Westendorp Illustrations

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Fiep Amsterdam bv; Fiep Westendorp Illustrations

Samenstelling Gioia Smid
Vormgeving Wietske Lute

ISBN 978 90 451 2134 5 / NUR 281

Fiep Westendorp

Het grote
Pim en Pom
voorleesboek

Kunstwerk

De Vrouw heeft een nieuwe hobby: schilderen. Pim en Pom moeten heel stil op een kussen zitten en de Vrouw schildert hen na.

‘Als het schilderij af is, hang ik het aan de muur,’ zegt ze.

Pom blijft keurig rechtop zitten, maar Pim beweegt onrustig van het ene op het andere pootje. ‘Ze kan toch ook gewoon een foto maken, Pom?’

‘Nee, daar is geen kunst aan,’ legt Pom uit. ‘Een foto maken, dat kan iedereen. Schilderen, daar moet je talent voor hebben. Daar moet je goed in zijn.’

Pim snapt het. Hij is bijvoorbeeld heel goed in... tikkertje.

‘Tikkie! Jij bent hem, Pom!’ Hij geeft Pom een tik en springt van het kussen.

De Vrouw zucht. Zo gaat het niet. Maar ja, ze weet ook wel dat Pim niet lang stil kan zitten.

‘Rennen jullie maar even lekker rond, dan ga ik koffiezetten,’ zegt ze. Ze legt de kwasten neer en gaat naar de keuken.

Pom springt ook van het kussen, en samen gaan de poezen kijken wat de Vrouw heeft geschilderd.

Op het doek staan alleen een paar strepen en stippen.

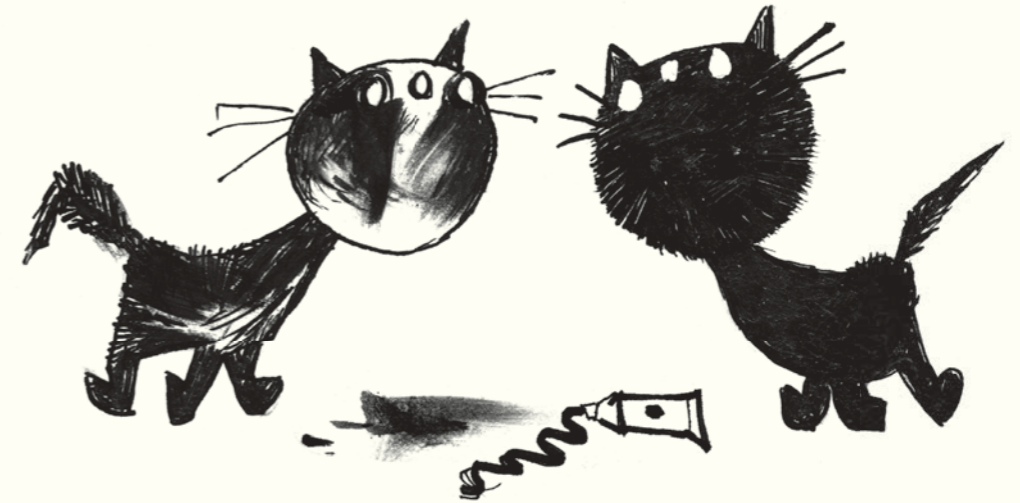
‘Zijn wij dat, Pom?’ vraagt Pim.

Pom denkt van wel. Maar de Vrouw heeft geen talent, dat ziet hij zo.

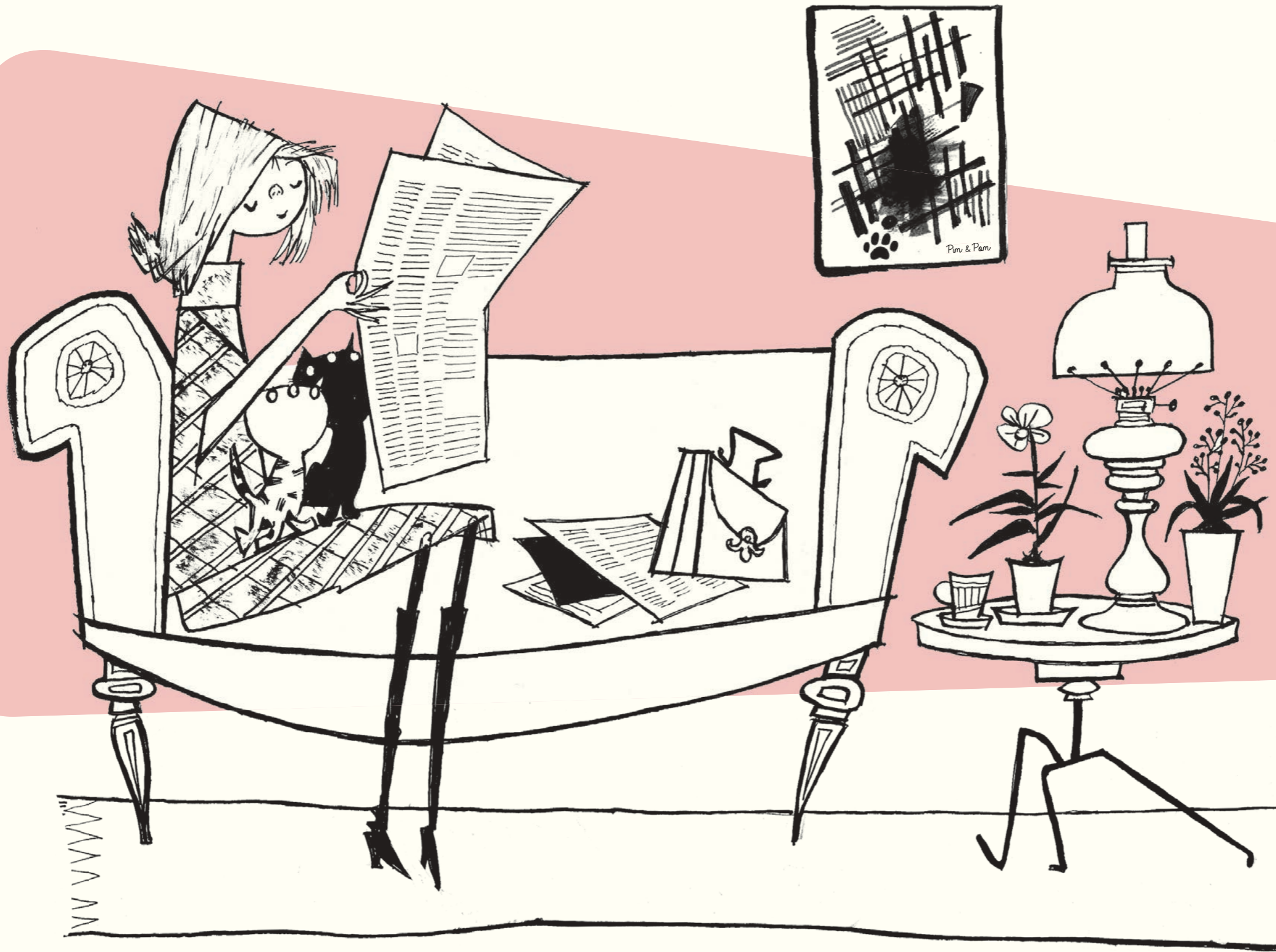

‘En wij, hebben wij talent?’ vraagt Pim.
Pom springt op de kruk voor de schildersezal. ‘Ik in ieder geval wel.’
Hij pakt een kwast en een verftube. Hij zal de Vrouw eens even helpen.
Dat wil Pim ook wel. Hij trekt enthousiast de verftube uit Pom zijn pootje.
FLATS! Een klodder rode verf komt op de grond terecht.
Oeps, nu staat Pim er ook nog middenin. Hij veegt zijn pootje af aan het schilderij.
‘Kijk nou wat je doet!’ roept Pom.
Op het doek staat een dikke rode pootafdruk.
‘Sorry,’ zegt Pim beteuterd.
Maar Pom kijkt nog eens goed. Eigenlijk best mooi, die pootafdruk!
Hij strijkt erlangs met zijn kwast. En zo is het nog mooier! Hier wordt hij helemaal blij van. Hij doopt zijn kwast in een andere kleur. ‘Blauw!’
‘Ik neem geel!’ roept Pim. Hij trappelt zo hard met zijn gele pootjes tegen het doek, dat het met ezel en al omvalt.
Nu ligt het schilderij plat op de grond. Pim springt erbovenop en Pom komt er ook meteen bij. Met de blauwe kwast gaat hij kriskras over het doek.
Pim danst rond met aan ieder pootje een andere kleur.
‘Dit wordt een echt kunstwerk! Ik schilder met mijn hart!’ roept Pom.
‘En ik met m’n pootjes!’ roept Pim. ‘Joepie!’

‘Wat doen jullie nou!’ klinkt de boze stem van de Vrouw.
Pim en Pom schieten meteen onder de kast.
‘Zijn jullie nou helemaal gek geworden!’
Pim en Pom kijken elkaar aan, ze zitten helemaal onder de verf.

De Vrouw pakt het schilderij op. ‘M’n hele kunstwerk naar de knoppen!’
Pim begrijpt niet waarom de Vrouw zo boos is. Het is toch hartstikke mooi geworden?
Voorzichtig gluren ze naar de Vrouw, die opeens aandachtig naar het schilderij staat te kijken. ‘Wat gek, het is eigenlijk niet eens onaardig zo met al die kleuren door elkaar...’
‘Ik geloof dat ze het mooi vindt,’ fluistert Pim.
‘Dan heeft ze er toch verstand van, Pim.’
‘Het is prachtig,’ mompelt de Vrouw.
Nu durven Pim en Pom wel onder de kast vandaan te komen.
De Vrouw is niet meer boos. Als het schilderij droog is, hangt ze het zelfs boven de bank in de kamer. En onder in het hoekje van het schilderij schrijft ze hun namen: *Pim & Pom*. Zo kan iedereen zien wie het kunstwerk heeft geschilderd.
‘Wat kunnen wij goed verven, hè,’ zegt Pim.
Pom knikt. ‘Wij hebben talent.’

Muis in huis

De Vrouw gaat taartjes bakken. Ze mengt het beslag in een grote kom.

Pim en Pom springen op het aanrecht.

‘Ik lik de lepel af!’ roept Pim.

‘Dan mag ik de kom!’ vindt Pom.

Watertandend kijken ze toe hoe de Vrouw het beslag in kleine taartvormpjes giet.

Dan rent er ineens iets over het aanrecht. Een muis! Hij zigzagt tussen de taartvormpjes door en glijdt naar beneden langs de keukenkastjes naar de keukenvloer.

‘Aaaaaah!’ gilt de Vrouw. Met de beslaglepel in haar hand springt ze op een stoel. ‘Pim, Pom, pak hem!’

Stoer springt Pim van het aanrecht. ‘Ik zal je krijgen!’ Maar de muis verdwijnt razendsnel in een holletje in de muur.

De Vrouw rent de keuken uit. Ze komt pas terug als hij is gevangen!

Pim probeert zijn poot in het holletje te steken, maar het is veel te klein.

‘Zo lukt het nooit,’ zegt Pom. ‘We moeten iets anders bedenken. Iets slims.’

Pom legt een spoor van broodkruimels van het muizenholletje tot aan het aanrecht. Aan het einde van het spoor legt hij een stukje kaas.

Pim rent er enthousiast omheen. ‘Wat wordt dit?’

‘Een muizenval,’ zegt Pom trots. ‘De muis eet eerst de broodkruimels en dan het stukje kaas.’

‘En dan?’ vraagt Pim.

Pom springt op het aanrecht en bindt een touw aan een pan. ‘Wij zitten hier klaar met de pan. Zodra de muis van het stukje kaas smikkelt laten we de pan zakken en dan... boem gevangen!’

Pim klapt in zijn pootjes. ‘Wat slim, Pom! Maar we moeten het wel eerst oefenen. Speel jij de muis? Dan laat ik de pan zakken.’

Pom rent naar het holletje en doet alsof hij eruit komt. Als een muis steekt hij zijn snuit in de lucht en snuffelt. ‘Wat ligt hier voor lekkers,’ zegt hij met een piepstemmetje. Hij doet alsof hij de broodkruimels opsmikkelt.

Vrolijk trippelt hij naar het stukje kaas. 'O,' piept Pom verrast, 'wat een heerlijk stukje kaas!'

Pim gniffelt zachtjes en schuift de pan naar de rand. 'Oef, die pan is best... zwaaaaaaaraar!' De pan schiet over de rand van het aanrecht en Pim vliegt erachteraan.

Pom probeert weg te springen maar het is te laat. De pan valt op zijn kop. Met een klap komt Pim op de pan terecht. Het touw is helemaal om zijn poten gedraaid en hij krijgt het niet los.

'Goedemiddag,' klinkt een stemmetje uit het muizenhol. De muis steekt nieuwsgierig zijn snuit naar buiten. 'Kan ik jullie misschien ergens mee helpen? Ach, ik zie het al. Jullie zitten helemaal vast.' De muis knaagt het touw stuk en Pim kan zich weer bewegen. Samen trekken ze de pan van Poms kop. 'Een, twee, drie!' Pom is ook weer vrij.

'Dankjewel, muis,' zegt Pom. 'En het spijt ons dat we je wilden vangen.'

'Ja,' zegt Pim. 'Terwijl je zo'n vriendelijke muis bent.'

De Vrouw steekt haar hoofd om de hoek van de keukendeur. 'Hebben jullie...?' Ze ziet de muis achter de pan duiken. 'O, jakkas, de muis is er nog. Ik bel de buurman!'

'Nee! Niet de buurman!' roept de muis. 'Die strooit muizengif. Hij gaat me vergiftigen!'

'Maak je geen zorgen, muis,' zegt Pom. 'Ik weet al iets.'

De Vrouw is aan de telefoon met de buurman als Pim en Pom voorbij lopen. In zijn bek heeft Pim de muis vast, aan zijn staartje. Zijn oogjes zijn dicht.

'O, mijn poezen hebben hem al,' zegt de Vrouw. Ze wijst naar de achterdeur. 'Weg met dat vieze beest!'

In de tuin, zet Pim de muis voorzichtig neer.

'Dank jullie wel, Pim en Pom,' zegt de muis en hij glipt snel weg, de struiken in. Pim en Pom zwaaien. 'Dag muis.'

Binnen krijgen Pim en Pom ieder een heerlijk taartje van de Vrouw. Dat hebben haar dappere poezen wel verdiend!

